

Aškenazy Bondy
Brousek Deml Diviš
Durych Havlíček Hrabal
Havel Hutka Jedlička
Hrabě Jirous Kantárková
Karásek ze Lvovic
Kafka Klíma Kolář
Pavel Seifert
Šimečka
Škvorecký
Šotola
Topol

Třešňák
Vaculík
Wernisch

představujeme české spisovatele, jejichž dílka vyšla
v edici R U I N Y /1. až 100. výtisk/..p r é m i e

250 výtisků

·sestaveno především za pomoci Slovníku českých — — — — — →
spisovatelů Josefa Škvoreckého ← — — — — —

L U D V Í K A Š K E A A Z Y

se narodil 24.2.1921 v Českém Tešíně. Střední školu absolvoval v Polsku, maturoval na Ukrajině, roku 1941 byl spatřen coby učitel v Berčeguru v kazašské SSR. Rok nato se uší likvidovat fašisty prakticky. Po osvobození spolupracuje s rozhlasem v Praze, po její okupaci pomáhal zlým kapitalistům v Mnichově.

Píše tu i tam divadelní hry, povídky, reportáže, rozhlasové hry. Nejproslulejší jsou knihy povídek Ukradený měsíc /1956/ Psi život /1959/, Etudy dětské a nedětské /výbor, 1963/, Pašije pro Andělku /1968-69/, ... Der Tiger mit dem gelben Tank/ 1972/, Molli, die Schiffskatze /1978/.

E G O N B O N D Y

si říká proslulý básník jménem občanským Zbyněk Fišer. Narozen v Praze se rovněž zde stává posléze kandidátem filosofických věd. Později i invalidním důchodcem.

Nám poskytnutá bibliografie obsahuje 32 titulů poezie, od Fragmentů prvotín /1947-48/, přes Pražský život /50-51/, Neolitickou stanici /60-64/, Trhací kalendář /74-75/, ... O počasí /1982/. Patnáct titulů prozy, z níž např. poslední datovaná je Nepovídka /83/, Sklepní práce /72-3/, Šaman /76/, Afghanistan /80/. Je autorem řady dramát jako je například Návštěva expertů /16. - 18. října 1968/, nebo Ministryně výživy aneb Výživa lidu /70/. Z desítky filozofických prací rozhodně stojí za oprášení v knihovnách jeho Buddha /66-7/, kterou vydal Orbis v roce 1968 pod Bondyho občanským jménem. Dále se zabývá dějinami filozofie, a to antické, čínské, středověké evropské, islámské, židovské i indické. Jeho politická práce nese název Pracovní analýza /69/.

A N T O N Í N B R O U S E K

Narodil se v Praze v roce 1941, a to 25. září v dělnickém prostředí. Po tříletém studiu češtiny a ruštiny na FF UK se stal zaměstnancem Armabetonu, konkrétně redaktorem časopisu Náš beton. Od roku 1966 byl redaktorem Literárních novin a Literárních listů a Listů, pročež jej nalézáme již roku 1969 v NSR a nyní v Západním Berlíně.

Jeho první básnická sbírka Spodní vody vyšla roku 1963. Celý náklad knihy Nouzový východ /69/ byl zničen. V roce 1979 vyšly v Torontu jeho kritiky české poezie spolu s kritikami Josefa Skvoreckého pod názvem Na brigádě.

J A K U B D E M L

Tento básník, prozaik, autor deníkových souborů, úvah o výtvarném a slovesném umění se narodil v Pasově 20.8.1878. Navštěvoval gymnázium v Třebíči. Velmi jej ovlivnilo setkání s Otokarem Březinou r. 1896 v Nové Říši. Po primici r. 1902 se stal kaplanem. Kněžskou kariéru však sám sobě znemožnil polemickými výpady ve sbornících Studia. Dále trávil časově neomezenou zdravotní dovolenou bez platu. Od roku 1922 působil ve svém rodišti v Bělé pod Bezdězem. Umírá 10.2.1961 v Třebíči.

Dílo: Homilie /1907/, Hrad smrti /1912/, Moji přátelé /1913/, Miriam /1916/, Katolický sen /1932/, Jméno Ježíš /1942/.

I V A N D I V I Š

Narodil se 18. září 1924 v Praze a až do roku 1941 nebyl zatčen. Pracuje jako redaktor v nakladatelství Václava Petra. Studoval filozofii a estetiku na FF UK, své znalosti uplatnil v letech 53-60 jako soustružník. Poté pracuje v Mladé frontě a v l. 68-9 je redaktorem časopisu Sešity. V roce 1969 se odstěhoval do Mnouchova, pracuje ve Svobodné Evropě. Mezi známé patří kniha Rozpleť si vlasy /61/, pak Morality /62/, Sursum /67/, Noe vypouští krkavce /69/, což přes zákaz československých úřadů vyšlo o kousek dál, v Torontu, Beránek na sněhu /81/.

J A R O Š L A V D U R Y C H

se stal 2.12.1886 synem regionálního překladatele Václava Durycha, stalo se tak v Hradci Králové. Po potížích na gymnáziu vystudoval lékařskou fakultu. Za války byl v Haliči a na italské frontě. Překládal zejména texty mystiků a spisy náboženské.

Dílo: Jarmark života /1916/, Rekviem /1930/, Utěšitel nejlepší /1932/, Služebníci neužiteční - r. 1969 připraveno k tisku, vydání bylo zakázáno.

K A R E L H A V L Í Č E K B O R O V S K Ý

Úřední listy nás seznamují s dobou jeho narození - 1820, ale zamlčují již, že je nejvýraznější novinářskou osobností a svým způsobem předchůdcem českých disidentů. Básník! Politik. Byl neustále pronásledován cenzurou a nakonec jako nepohodlný deportován do Brixenu, odkud se vrátil těžce nemocný a r. 1856 umírá.

Proslulé jsou jeho krátké, ale výstižné epigramy, známá jsou tři díla: Tyrolské elegie, Král Lávra, Křest svatého Vladimíra, vydával Národní noviny a časopis Slovan.

B O H U M I L H R A B A L

Narozen 28. března 1914 v Brně-Židenicích. Jeho otec byl správcem pivovaru v Nymburce, kde Hrabal maturoval. Od roku 1946 je doktorem práv, za diktatury proletariátu zaměstnán v kladenských ocelárnách. V roce 1958 se stává baličem starého papíru v Praze a kulisákem v divadle S.K. Neumanna. Od r. 1963 je zaměstnán jako spisovatel. Někdy bývá řazen do tzv. šedé zóny spisovatelů, kteří za normalizace byli nuceni věnovat některá svá díla čtenářům bez vědomí oficiálních nakladatelství.

Dílo: Skřivánek na niti /59/, Pábitelé /64/, Ostře sledované vlaky /65/, Postřižiny /73/, Městečko, kde se zastavil čas /78/, Obsluhoval jsem anglického krále /75/, Slavnosti sněženek /78/, Harlekýnovy miliony /81/.

V Á C L A V H A V E L

Dramatik, esejista, autor typogramů a pracovní prezident se narodil inženýru Havlovi a jeho paní 5. října 1936 ve městě Praha. Pan prezident se vyučil chemickým laborantem, maturoval na večerní škole a studoval na Vysokém učení technickém - ekonomickou fakultu. Pracoval v Divadle ABC, v divadle Na zábradlí. V roce 1967 absolvoval Divadelní fakultu AMU, obor dramaturgie. V letech 1968 - 9 byl předsedou Kruhu nezávislých spisovatelů. Po okupaci se s ním StB setkává v trutnovském pivovaru, zde vykonával pomocné práce. V roce 1977 patří mezi první tři mluvčí Charty 77. Uvězněn obdržel podmínku. 1978 znovu uvězněn a bez soudu propuštěn. V roce 1979 je odsouzen k čtyřem a půl rokům žaláře. Mnohokrát byl znovu na krátký čas uvězněn, nejdéle v roce 1989 na osm měsíců.

V roce 1968 a 1970 obdržel americkou cenu za divadelní inscenaci Obie. V roce 1969 rakouskou státní cenu pro evropskou literaturu. V roce 1982 mu byl udělen titul doktora filozofie honoris causa York University v Torontu. Mezi dalšími významnými mezinárodními cenami jmenujme Erasmusovu cenu z roku 1986, Mirovou cenu německých knihkupců - 1989 a cenu Olofa Palmeho - 1989.

Zásadní místo mezi jeho divadelními prvotinami má hra Zahradní slavnost /1963/, dále Vyrozumění /1965/, Ztížená možnost soustředění /1968/. V roce 1974 měla v Baden - Badenu premiéru jeho další významná hra Spiklenci. Další hry - - Žebrácká opera /1972/, Audience /1975/, Vernisáž /1975/, Protest /1978/, Largo desolato /1984/, Pokušení /1985/, Asenace /1987/.

Světověznámou se stala kniha korespondencí z vězení Dopisy Olze. Ale také i tři esejistické knihy, mezi kterými jmenujme především Moc bezmocných jako výraz překonání pesimismu totalitního systému.

Havlovu rozhlasovou hru Anděl strážný uvedl československý rozhlas /1968/ a několik zahraničních stanic. Televizní hru Motýl na anténě inscenovala poprvé západoněmecká televize roku 1975.

Podrobněji se o autorovi a jeho díle zmiňuje tato literatura:
S. Machonin: Satiry o parazitech socialismu - Literární noviny 11, 1962
E. Uhlířová: K autorské metodě H. Zahradní slavnosti - Divadlo 15, 1964
L. Hejdánek: Prověrka humanismu - Křesťanská revue 33, 1966
O. Sus: České pseudosvěty, Pseudokomunikace neboli teorie nerozhodování u V. H. /Host do domu 14, 1967/
Z. Hořínek: Člověk systemizovaný - Divadlo 19, 1968
J. Voskovec: H. Vyrozumění v New Yorku - Divadelní noviny 13, 1969
J. Lederer: České rozhovory 1975 - 1976 - 1978xx
různé materiály StB !!! a jiné

J A R O S L A V H U T K A

se narodil 21.4.1947 v Olomouci. Studoval na střední umělecko průmyslové škole. Od roku 1966 se věnuje skládání písní a písňových textů, zpěvu, úpravám lidové poezie, tvorbě pro děti, v poslední době i proze.

Hutka je zakladatelem skupiny Šafrán, která kolem sebe sdružovala v sedmdesátých letech řadu českých písničkářů. Výsledkem jejich činnosti je několik malých gramofonových desek. Do skupiny patřili : Lutka, Merta, Veit, Třešňák, Vonková, ... O lístky na Hutkovy vyprodané koncerty se stále více zajímali kulturychtiví příslušníci StB.

Jaroslav Hutka byl roku 1977 obviněn z nedovoleného podnikání a postupně mu byla znemožněna jakákoli veřejná činnost.

V říjnu 1978 se vystěhoval do Holandska.

Je majitelem řady cen za interpretaci i tvorbu.

Také v zahraničí pořádá koncerty.

Publikoval v časopisech Melodie, Mateřídouška, Mladý svět...

Kromě pěti malých desek natočil dvě LP- desky:

Stůj břízo zelená /1975/

Vandrovali hudeci /1976/

Ve Švédsku - vydavatelství Šafrán- vyšly desky:

Pravděpodobné vzdálenosti /1979/

Minulost mává mám /1979/

Velký podíl měl na vydání desky:

Zakázání zpěváci druhé kultury /1979/ Kubišová, Karásek,
Třešňák, Veit, Soukup

Je autorem textů k leporelům:

Strýček měsíček, teta hvězdička /1976/

Rybník Trojník /1977/

J O S E F J E D L I Č K A

se narodil 16.3. 1927 v Praze.

Studoval FFUK, poté pracoval jako etnograf, dělník, učitel, televizní pracovník, vychovatel, zaměstnanec rozhlasové stanice Svobodná Evropa -

Publikoval v časopisech Tvář, Sešity, Plamen, Svědectví /Paříž/

V rukopise zůstaly divadelní hry, román, práce o Kafkovi, eseje..

Z děl jmenujme:

Kde život náš je v půli se svou poutí /1966/

Bohdan Kopecký / monografie, 1968/

V Á C L A V H R A B Ě

Jazzový muzikant, učitel a český beatnický básník 60. let. Mácha v texaskách.

Jeho básně /které vydal Jaromír Pelc/ vyšly v mizivém nákladu pod názvem Blues v modré a bílé. Staly se nejvyhledávanější poezií české mládeže zbavené analfabetismu. Méně známé jsou jeho prozaické práce - například Cestou necestou, Horečka, ... Dosud je systematicky vynecháván ve všech literárních příručkách a slovnících.

I V A N M A R T I N J I R O U S

uměleckým pseudonymem Magor, se narodil v Humpolci 23. září 1944. Vzdělán jako historik umění kvalitně fušuje v oblasti hudební kritiky. Výdělečně činný jako noční hlídač, zahradní dělník, vězen /73-4/. V roce 1976 byl za svoji činnost uměleckého vedoucího skupiny Plastic People of the Universe odsouzen na 18 měsíců. Roku 1978 opět pobuřuje normalizované Československo a vše se opakuje.

Jeho nejvýznamnějším textem je Zpráva o třetím českém hudebním obrození /75/, dále pak nedokončené memoáry Pravdivý příběh Plastic People /81/, svoji studii věnoval také pražské kapele Psí vojáci. Z básnických sbírek připomeneme Magorův ranní zpěv /75/, Ochranný dohled, Magorova mystická růže, Mládí nevykouřené /80/, Magorovy labutí písně vznikaly ve vězení - v bývalém kurtizánském klášteře ve Valdčicích u Jičína. Ven je propašoval jeho přítel Jiří Gruntorád. Tento rukopis byl roku 1985 v zahraničí odměněn literární cenou Toma Stopparda.

E V A K A N T Ů R K O V Á

Narodila se 11. května 1930 v Praze. V roce 1956 vystudovala historii na UK, výrazně se angažuje ve Svazu mládeže do roku 1958, dále je zaměstnána v Ústředí knižní kultury, od roku 1968 se věnuje literatuře. V roce 1981 si jí povšimla StB, a tak se stala podvracečkou republiky, protože byla zatčena. Již od mládí přispívala do Mladé fronty, Rudého práva, Literárních novin aj. V roce 1968 natočil Barrandov podle jejího scénáře Smuteční slavnost. Normalizovaní činitelé dílo zakázali promítat. Známý je její román Po potopě /69/, Černá hvězda /74/, Sen o zlu /77/, Fejetony /79/.

J I Ř Í K A R Á S E K Z E L V O V I C

Český romanopisec, dramatik, básník, lyrik a dekadent. Sám říká, že jeho poezie je zaujata životem, trpí jím a miluje jej; "na protikladu život - smrt je založena má poezie". Z děl jmenujme například Zazděná okna, Písně tulákovy, Hovory se smrtí, Ostrov vyhnanců, Poslední vinobraní.

F R A N Z K A F K A

Německy píšící obyvatel Prahy počátku století. Ve svých dílech se systematicky zabýval mocí, individuálním odporem proti ní v podobě věčného střetávání i snahy proniknout do jejích sfér. Je autorem řady povídek, románů - Zámek, Proces.

L A D I S L A V K L Í M A

/1878 - 1928/

český filozof samouk, publicista; svůj radikální, subjektivní idealismus, blízký Schopenhauerovi a Nietzschemu a vyzdvihující aktivitu člověka označoval jako "existentismus" a "egodeismus". Hlavní dílo jeho filozofie: "Svět jako vědomí a nic". Jeho smrt spoluzavinila hrubost tehdejší doby, z níž hledal úniku v nadměrném požívání alkoholu, který byl přímým viníkem jeho smrti.

J I Ř Í K O L Á Ř

Narozen v jihočeském Protivíně 24. září 1914. Autor koláží, roláží, muchláží a básní. Vyučen truhlářem, pracuje jako číšník, nádeník, redaktor, ... V roce 1952 byl uvězněn za své rukopisné básně. Člen skupiny 42 a skupiny Křižovatka. V roce 1978 začíná jeho pobyt v NSR. Bibliografie: /výbor/ Křestní list /41/, Roky v datech /49/ - sazba rozmetána, Dny v roce a Roky v dnech /70/ - sazba rozmetána, Očitý svědek /50/, 1969 náklad zničen, Básně ticha /70/ - sazba rozmetána.

O T A P A V E L

vlastním jménem Ota Popper. Narodil se 2.7.1930 v Praze. Za války žije s matkou, od r. 1943 pracoval v kladenské šachtě, 1949 - 56 - redaktor sportovního zpravodajství v rozhlase, od r. 1956 ve sportovním týdeníku Stadion, od r. 1957 v časopise Československý voják. Dílo: Dukla mezi mrakodrapy /64/, Plná bedna šampaňského /67/, Pohár od Pána boha /71/, Smrt krásných srnců /71/, Jak jsem potkal ryby /74/.

J A R O S L A V S E I F E R T

se narodil na Žižkově 23. září 1901. Po studiích na gymnáziu spolupracoval s řadou především komunistických deníků a týdeníků. S KSČ se rozchází v roce 1929. Za druhé světové války je redaktorem deníku Národní práce. Od roku 1949 provozuje svobodné povolání. V letech 1969 - 70 byl předsedou

M I L A N Š I M E Č K A

Narozen v Ostravě 6.3. 1930.

Odborný asistent na univerzitě v Bratislavě, Vysoké škole múzických umění, půl roku přednášel na Institutu pro evropské dějiny v Mohuči, nyní se živí jako dělník.

Publikoval v Literárních novinách, v Reportéru, Literárních listech aj.

Z děl jmenujme například Kríza utopismu /68/.

J O S E F Š K V O R E C K Ý

se narodil v úřednické rodině 27. září 1924 ve městě Náchod. Studoval nejprve na lékařské fakultě, později na Univerzitě Karlově angličtinu a filozofii.

Mimo jiné byl redkatorem dvouměsíčníku Světová literatura. Od roku 1963 ve svobodném povolání.

Roku 1969 odešel se svou ženou Zdenou Salivarovou do exilu. Žije v Torontu v Kanadě. Zde učí na univerzitě.

Prozaik, básník, filmový scénárista, literární kritik, překladatel.

Námětem na scénářích se podílel na celovečerních filmech Zločin v šantánu /69/, Farářův konec /69/, ...

V roce 1968 napsal s Formanem filmovou povídku podle románu Zbabělci /smlouva byla zrušena/.

Některé knihy: Sedmiramenný svícen /64/, Hořkej svět - povídky z let 1946 - 67 /69/, Tankový prapor /67/, Mirákl /72/, Příběh inženýra lidských duší /77/, Nezoufejte! /79/, Návrat poručíka Borůvky /81/.

J I Ř Í Š O T O L A

Narozen ve Svidarech dne 28.5.1924. Student konzervatoře, AMU - režie. Redaktor řady časopisů. Od roku 1967 spisovatel z povolání.

Věnuje se poezii - např. Hvězda Ypsilon /62/, Oranžová ryba /69/, ...

Jako prozaik debutoval historickým románem Tovaryšstvo

Ježíšovo /69/, druhým románem je Kuře na rožni /76/;

Svatý na mostě /78/, Malovaný děti /83/, ...

Je autorem řady dramát: Pěší ptáci /81/; televizních dramát: Waterloo /67/.

J Á C H Y M T O P O L

Syn významného dramatika, básníka, esejisty a překladatele Josefa Topola.

Výrazná osobnost pražské hudební scény 80. let. Se svým bratrem se podílel na založení rockové kapely Psí vojáci.

Poprvé vystoupili ve svých 13 letech, jejich repertoár tvoří Jáchymova zhudebněná undergroundová poezie.

V L A S T I M I L P Ř E Š Ň Á K

Narodil se v Praze 26. dubna 1950. Vychován babičkou a dědečkem. Po úspěšném zakončení základní školy se věnoval řadě pomocných prací na hřbitově, v pivovare, v divadle, u filmu. Člen skupiny Šafrán.
Ve Švédsku vyšla jeho deska Zeměměřič.

L U D V Í K V A C U L Í K

narozen 23.7. 1926 v Brumově u Valašských Klobouk. Pracoval jako vychovatel, redaktor, byl zaměstnán v rozhlase, od roku 1969 vykonává svobodné povolání.
Velkou pozornost v Československu i v zahraničí vzbudil jeho projev na 4. sjezdu SČS v červnu 1967 i text 2 000 slov.
Od 70. let se podílí na šíření neoficiální umělecké literatury /edice Petlice/.
K významným patří román Rušný dům /63/, Sekyra /66/, Morčata /70/, Český snář /80/.

I V A N W E R N I S C H

Narozen 18.6.1942 v Praze. Betonář, kopáč, noční hlídač, strážný, básník a překladatel. Autor řady koláží. Přelcžil výbor z díla Hanse Sachse /77/.
Autor sbírek Těšení /63/, Loutky /70/, Král nevinátek /72/,...